

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E.
2016/679

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. ...

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 26 iunie 2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE ...

Judecător ...

Judecător ...

Grefier ...

Pe rol judecarea recursului formulat de recurenta ... împotriva sentinței civile nr. ... din ... pronunțate în dosarul nr. ... al Tribunalului ..., în contradictoriu cu intimatul ..., având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă reprezentanta recurente, consilier juridic ..., cu delegație la dosar, lipsă fiind intimatul.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței: procedura de citare este legal îndeplinită; la data de 13.05.2024 intimatul a depus la dosar întâmpinare.

Fiind pus în discuție aspectul de competență, reprezentanta recurente apreciază că prezenta instanță este competentă să judece recursul.

Curtea pune în discuție, respectiv aduce la cunoștința părții necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, având în vedere împrejurarea că, în speță, chestiunea litigioasă privește și calculul indemnizației de concediu de odihnă prin includerea, sau, după caz, neinclusiunea în calcul a indemnizației de hrană, aspect în privința căruia Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat în procedura prevăzută de art. 519 și urm. C.pr.civ.

Reprezentanta recurente apreciază că nu este cazul să se sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție, arătând că în cadrul ... toți funcționarii publici au formulat asemenea demersuri juridice privind includerea sporului și a hranei în concediul de odihnă.

Curtea pune în discuție și aduce la cunoștința reprezentantei recurente împrejurarea că se impune a se avea în vedere noua reglementare legislativă, O.U.G. nr. 62/2024, care obligă la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, în cazul în care această problemă vizează drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice. Cauza dedusă judecării vizează drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, iar asupra acesteia nu s-a pronunțat anterior Înalta Curte de Casație și Justiție.

Reprezentanta recurente consideră că primează decizia I.C.C.J. nr. 23/2021, precizând că această decizie vizează doar includerea sporului, nu și a indemnizației de hrană. Cu privire la aspectul privind indemnizația de hrană, apreciază că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA:

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu soluționarea chestiunii de drept dacă indemnizația de concediu de odihnă pentru personalul plătit din fonduri publice se calculează și prin raportare la indemnizația de hrană de care acesta beneficiază lunar.

Sunt incidente prev. art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, conform cărora dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Reclamantul a beneficiat, începând din anul 2019, lunar de indemnizație de hrană, a cărei valoare a fost stabilită prin decizii ale

Indemnizația de concediu a reclamantului a fost calculată fără să fie luată în calcul și indemnizația de hrană.

Conform art. 7 alin. 1 din HG nr. 250/1992, privind privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, potrivit cărora *(1) Pe durata concediului de odihnă, salariații au dreptul la o indemnizație calculată în raport cu numărul de zile de concediu înmulțite cu media zilnică a salariului de bază, sporului de vechime și, după caz, indemnizației pentru funcția de conducere, luate împreună, corespunzătoare fiecărei luni calendaristice în care se efectuează zilele de concediu de odihnă.*

Art. 150 din Codul Muncii aprobat prin Legea nr. 53/2003 prevede că *(1) Pentru perioada concediului de odihnă salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent cuvenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă.*

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu soluționarea chestiunii de drept dacă indemnizația de concediu de odihnă pentru personalul plătit din fonduri publice se calculează și prin raportare la indemnizația de hrană de care acesta beneficiază lunar.

Suspendă judecata cauzei până la soluționarea sesizării.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2024.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

Red, dact
4 ex, 02.07.2024